

24.12.1963

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE

2969/63

BESLUTNING Nr. 19/63

af 11. december 1963

om ændring af beslutning nr. 30/53 af 2. maj 1953 om de fremgangsmåder, som i henhold til traktatens artikel 60, stk. (1), er forbudt inden for det fælles marked for kul og stål

DEN HØJE MYNDIGHED HAR

under henvisning til artikel 4, 60 og 63, stk. (2) i traktaten,

under henvisning til beslutning nr. 30/53 af 2. maj 1953 om fremgangsmåder, som i henhold til traktatens artikel 60, stk. (1), er forbudt inden for det fælles marked for kul og stål (E.K.S.F.s Tidende af 4. maj 1953, s. 109 f.), som ændret ved beslutning nr. 1/54 af 7. januar 1954 (E.K.S.F.s Tidende af 13. januar 1954, s. 217), og

ud fra følgende betragtninger:

I

Erfaringen har vist, at beslutning nr. 30/53, hvormed Den høje Myndighed nærmere har betegnet de ved artikel 60, stk. (1) i traktaten forbudte fremgangsmåder, ikke helt præcist og ikke fuldstændigt har fastsat forpligtelserne for virksomhederne med hensyn til deres salgsorganisationer samt de for deres regning handlende mellemænd. Det er derfor nødvendigt at ændre og supplere disse bestemmelser;

de virksomheder, der producerer kul og stål (produktionsvirksomheder), er forpligtet til ved salget af deres varer at overholde forbudet mod diskriminerende fremgangsmåder, således som det er defineret i artikel 60, stk. (1) i traktaten og i beslutningerne nr. 30/53 og 1/54;

disse forpligtelser påhviler også produktionsvirksomhederne, når de ikke selv sørger for deres afsætning, men anvender salgsorganisationer hertil. En sådan skelnen mellem produktionsvirksomhed og salgsvirksomhed ville nemlig have til følge, at diskrimineringsforbuddet for så vidt ville blive ophævet for produktionsvirksomhederne;

salgsorganisationer i henseende til disse betragtninger er:

- organisationer for fælles salg (artikel 65, stk. (2) i traktaten) som flere produktionsvirksomheder har sluttet sig sammen i,
- distributionsvirksomheder, der i deres forretningsførelse er afhængige af en produktionsvirksomhed og til stadighed har til opgave at forhandle samtlige varer eller enkelte varer for denne produktionsvir-

somhed, og hvis salgsvirksomhed i det væsentlige består i forhandling af den pågældende produktionsvirksomheds varer;

heraf følger endvidere at produktionsvirksomhederne ikke må sælge deres varer gennem deres salgsorganisation til priser og betingelser, der afviger fra betingelserne i deres egne prislister;

produktionsvirksomhederne ville overtræde forbudet mod prisdiskriminering, hvis de på den ene side i forbindelse med forretninger, de selv afslutter, og på den anden side i forbindelse med forretninger, som mellemænd, såsom funktionærer, agenter, repræsentanter, kommissionærer og konsignatarer, afslutter for deres regning, ville beregne forskellige priser til aftagere, der befinder sig i en situation, der kan sammenlignes. Derfor skal virksomhederne sørge for, at sådanne mellemænd, der handler for deres regning, i forbindelse med deres forretninger anvender virksomhedernes eller deres salgsorganisationers prislister og salgsbetingelser;

artikel 63, stk. (2), litra b) i traktaten bestemmer, at virksomhederne er ansvarlige for overtrædelser, som deres repræsentanter og kommissionærer begår. Den høje Myndighed kan i medfør af denne bestemmelse kun drage virksomhederne til ansvar, når den også er i stand til at konstatere de nødvendige oplysninger om sådanne mellemmands forretningsvirksomhed. Virksomhederne må derfor forpligtes til på forlangende at give Den høje Myndighed oplysninger om sådanne mellemmands forretningsvirksomhed i det omfang, de har virket for virksomhedernes eller deres salgsorganisationers regning, samt til at give Den høje Myndighed adgang til deres bøger og øvrige forretningspapirer;

II

i henhold til artikel 60, stk. (2), litra b) i traktaten har virksomhederne i Fællesskabet ret til at gå under priserne i deres prisliste for en forretning, der kan sammenlignes, i et omfang, der gør det muligt for dem at tilpasse et tilbud efter en prisliste, der er opstillet ud fra et andet sted, og som giver køberen de mest favorable betingelser på leveringsstedet. Virksomhederne kan desuden tilpasse deres tilbud i henhold til de betingelser, der tilbydes af virksomheder uden for Fællesskabet;

det drejer sig ved sådan beføjelse om undtagelser fra det i artikel 60, stk. (1) og (2), i traktaten for virksomheder nedlagte forbud mod at anvende ulige betingelser i forbindelse med forretninger, der kan sammenlignes, og at afvige fra priserne i deres prislister ved forretninger, der kan sammenlignes;

foreligger forudsætningerne for sådanne undtagelser ikke, er afvigelser fra prislisten en i henhold til artikel 60, stk. (1), forbudt fremgangsmåde;

Den høje Myndighed har allerede for de i artikel 1, stk. (1) i beslutning nr. 1/54 opstillede undtagelser bestemt, at virksomhederne skal dokumentere de omstændigheder, der kan berettigg en afvigelse fra deres prisliste;

til sådanne omstændigheder hører i forbindelse med en tilpasning til en virksomheds prisliste inden for Fællesskabet forudsætningerne for tilpasningen, særlig konkurrentens lavere frankopris, samt den korrekte beregning af tilpasningsprisen;

tilpasning til betingelser, der tilbydes af virksomheder uden for Fællesskabet, forudsætter, at virksomhederne over for aftagere inden for det fælles marked imødegår faktisk konkurrence fra den udenlandske tilbudsgiver. Af denne grund må virksomhederne inden for Fællesskabet dokumentere, at der i givet fald har foreligget en sådan af den faktiske konkurrence fra virksomheder uden for Fællesskabet betinget situation, og efter høring af Det rådgivende Udvalg og Rådet,

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

FØRSTE DEL

Virksomhedernes forpligtelser over for salgsorganisationerne, de for deres regning virkende mellemmand og de handlende

Artikel 1

Artikel 1 i beslutning nr. 30/53 får følgende ordlyd:

»1. Denne beslutning finder anvendelse på forretninger, virksomheder i Fællesskabet afslutter inden for det fælles marked om levering af de i bilag I i traktaten nævnte varer, med undtagelse af skrot.

2. I det omfang, virksomheder i Fællesskabet afsætter sådanne varer inden for det fælles marked gennem salgsorganisationer, omfatter virksomhedernes forpligtelser i henhold til denne beslutning også disse salgsorganisationers forretninger.

Salgsorganisationer i henseende til denne beslutning er:

- organisationer for fælles salg (artikel 65, stk. (2) i traktaten) som flere produktionsvirksomheder har sluttet sig sammen i,

- distributionsvirksomheder, der i deres forretningsførelse er afhængige af en produktionsvirksomhed og til stadighed har til opgave at forhandle samtlige varer eller enkelte varer for denne produktionsvirksomhed, og hvis salgsvirksomhed i det væsentlige består i forhandling af den pågældende produktionsvirksomheds varer.«

Artikel 2

Artikel 7 i beslutning nr. 30/53 erstattes af følgende artikler 7, 8 og 9:

»Artikel 7

Det anses som en i henhold til traktatens artikel 60, stk. (1), forbudt fremgangsmåde, når en virksomhed sælger de i bilag I betegnede varer, med undtagelse af skrot, gennem sine salgsorganisationer (artikel 1, stk. 2) til priser og på betingelser, der ikke er i overensstemmelse med dens egne priser og salgsbetingelser.«

»Artikel 8

1. Virksomhederne og deres salgsorganisationer skal forpligte mellemmand, der afsætter de i bilag I betegnede varer, med undtagelse af skrot,

- i virksomhedernes og deres salgsorganisationers navn og for disses regning (for eksempel funktionærer, agenter og repræsentanter) eller
- i eget navn, men for virksomhedernes eller deres salgsorganisationers regning (for eksempel kommissionærer og konsignatarer), til i forbindelse med de af dem afsluttede forretninger at anvende virksomhedernes eller deres salgsorganisationers prislister og salgsbetingelser og at overholde bestemmelserne i artikel 2 - 6 i denne beslutning.

2. Virksomhederne hæfter for de overtrædelser af de ovenfor nævnte forpligtelser, som begås af disse mellemmand.

3. Virksomhederne og deres salgsorganisationer er forpligtet til på forlangende at give Den høje Myndighed oplysninger om de i stk. 1 nævnte mellemmands forretningsvirksomhed samt til at give den adgang til alle for bedømmelsen af forretningerne væsentlige oplysninger.«

»Artikel 9

Virksomhederne og deres salgsorganisationer skal udforme deres salgsbetingelser således, at deres købere (handlende) er forpligtet til ved videresalg af deres varer i uændret stand at overholde bestemmelserne i artikel 2 - 6 i denne beslutning. Dette gælder ikke for stål til videresalg fra lager og for kul til videresalg gennem detailhandler.«

ANDEN DEL

Virksomhedernes forpligtelser med hensyn til tilpasningsforretninger

Artikel 3

1. Artikel 2, stk. 2 i beslutning nr. 30/53 som ændret ved beslutning nr. 1/54 ophæves.

2. Til artikel 2, stk. 1 i beslutning nr. 30/53 som ændret ved beslutning nr. 1/54 tilføjes følgende stykker 2 og 3:

»2. Tilpasser en sælger i medfør af artikel 60, stk. (2), litra b), i traktaten et tilbud efter en konkurrents prisliste inden for det fælles marked, er dette en i henhold til traktatens artikel 60, stk. (1), forbudt fremgangsmåde, såfremt han ikke kan dokumentere, at forudsætningerne for tilpasningen har foreligget, og at han ved prisberegningen har overholdt bestemmelserne i artikel 3, stk. (1) og (2), i denne beslutning.

3. Tilpasser en sælger i medfør af artikel 60, stk. (2), litra b), sidste stykke i traktaten et tilbud efter betingelser, der tilbydes af virksomheder uden for Fællesskabet, er dette en i henhold til traktatens artikel 60, stk. (1), forbudt fremgangsmåde, såfremt han ikke kan dokumentere, at tilpasningen var betinget af faktisk konkurrence fra virksomheden uden for Fællesskabet, og at han ved prisberegningen har overholdt bestemmelsen i artikel 3, stk. 3, i denne beslutning.«

Artikel 4

Artikel 3, stk. 3, i beslutning nr. 30/53 får følgende ordlyd:

»3. Tilpasser en sælger i medfør af artikel 60, stk. (2), litra b), sidste stykke i traktaten, et tilbud efter betingelser, der tilbydes af virksomheder uden for Fællesskabet, finder bestemmelserne i stk. 1 og 2 anvendelse.«

TREDJE DEL

Afsluttende bestemmelser

Artikel 5

Artikel 8 i beslutning nr. 30/53 i ordlyden af 2. maj 1953 ophæves.

Artikel 6

Denne beslutning offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den træder i kraft 20. januar 1964.

Den efter denne beslutning gyldige ordlyd af beslutning nr. 30/53 offentliggøres i en bekendtgørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne beslutning er behandlet og vedtaget af Den høje Myndighed på den møde den 11. december 1963.

På den høje Myndigheds vegne

DINO DEL BO

Formand